Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35046
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

sibi nichil aut apprehenditur
ut quietans, nisi simile sit apprehe
denti et appetenti aliquo predicto
rum modorum, per dictis facit ille
Eccl. 13. Omnis caro ad similem
sui coniungetur et omnis homo simili sui
sociabit, ergo solum bonum cognitum
amati simile est causa amo
ris. Sed contra dicta. Na
sic patet, est quod amor inve
nitur in rebus carentibus cognitione
et constat quod ille amor non est
electivus ergo est passio. Con
firmatur nam secundum dyonisium quarto
capitulo de divinis nominibus non solum
bonum sed etiam pulchrum est ama
bile ergo non solum bonum est cau
sa amoris. Respondetur ad primum quod licet spi
ritus amor in carentibus cogni
tione non sit electivus, tamen non
est passio animalis de qua hic est
sermo. Et hoc bonum quod appetitur
spiritus non sit cognitum ab eis, est
tamen cognitum ab institutore na
ture, qui appetitum eius indi
dit ad illud bonum quod appe
titur. Ad confirmacionem dicendum quod pul
chrum est amabile per hoc quod idem
est bonum a nullo enim pulchro
excluditur racio boni. Vel potest
dici quod si pulchrum in quantum
pulchrum ametur, hoc est quia in
quantum tale est bonum cognitive
virtutis que in eo quietatur. Unde
videmus quod est racio veri in
quantum est bonum intellectus.
Sed instat ex alio contra
dicta. Ens sub ratione que obiectum

intellectus non est causa amo
ris, quia sub illa ratione non
est obiectum appetitus, in quo est amor
sed ens sub ratione qua bonum
est obiectum intellectus, quia non tantum
apprehendit rei entitatem sed sub
ratione bonitatis sue, ergo ens
sub racione qua bonum non est
causa amoris. Confirmatur ca
rencia mali est amabilis
sed non importat aliquod bonum,
quia nichil positivum dicit cum
possit vere dici de non ente ut
videtur. Item confirmatur per 4. 8. ethicorum in
superbos semper iurgia sunt. Ille et
qui sunt unius opificii magis
rixantur inter se quam alii. Et aves
vincentes de eadem preda magis
pugnant inter se quam alie ergo simili
tudo non est causa amoris
sed magis odii, non est ergo verum
quod solum bonum cognitum amati simile
sit causa amoris. Ad primum
dicendum quod falsum est quia quamvis cog
noscat rei entitatem et boni
tatem non tamen cognoscit ea,
nisi in quantum est ens vel vera.
Ad confirmacionem prima dicendum secundum
philosophum 4to ethicorum capitulo 6to in boni
racione fit minus malum ad
maius malum. Ita dico quod ca
rencia mali in comparacione
ad malum apprehendit sub ra
tione boni, unde et per se est appe
tibilis sed non primo. Ad 2am confirma
tionem dicendum, quod predicti non pugn
nant inter se quia similes sed
in quantum unus timet ab alio